ΣΑΒΒΑΤΟΝ
22 Φεβρουαρίου 1958.

Οἱ καμπάνες τῆς ἀπολυτρώσεως σημαίνουν. Σήμερα οἱ σκλάβοι τὰ λάβαρα τῆς ἀτσαλιένιας των ψυχῆς τὰ ὑψώνουν ἐμπρός στοὺς θρασυδούλους ἐμπορηστὰς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀκεραιότητος. Ἡ νίκη πλησιάζει. Ἡ Β. Ἤπειρος θὰ ἑνωθῆ.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΗΡΕΙΡΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ 54 ΙΩΑΝΝΙΝΑ — Ἀρ. τηλ. 3—33 = Ὑπεύθυνος— Ἀρχισυντάκτης ΧΑΡ. ΒΑΡΦΗΣ —Τιμὴ δρχ. 1 —Ἀριθμ. φύλλου 342

Η ΥΠΟΜΟΝΗ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΟΡΙΑ

Τοῦ Δικηγόρου κ. ΜΙΧ. ΚΟΥΛΟΥΡΑ

Εἶναι πλέον καιρὸς διὰ νά πέση βαρειὰ καὶ κοφτερὰ τὸ τσεκοῦρι τῆς Δικαιοσύνης τῶν Συμμάχων ἔστω καὶ ἀργάκατα τῶν πρῶην δορυφόρων τοῦ ἄξονος καὶ νῦν ὑπηρετῶν τοῦ Παραπετάσματος, εὐτελῶν Ἀρβανιτάδων ποὺ ἐβοήθησαν τόσο θαυμάσια τὸν ταλικὸ φασισμὸ καὶ ὑπηρέτησαν πιστὰ τὸν ναζισμὸ διά τὴν ἐξόντωσιν τῶν φιλελευθέρων Βαλκανικῶν λαῶν. Ἐὰν συγκρίνωμεν τὶς θηρωδίες ἐς τῶν Ἀλβανῶν κατὰ τοῦ Βορ)κοῦ καὶ τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ μέ τὰ ἐγκλήματα τῶν προστατῶν τους θά τις βροῦμε ἀγριώτερες. Οἱ Ἀλβανοὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου καὶ τῆς Κατοχῆς μὲ τὰ ἀνήκουστα κακουργήματα ποὺ διέπραξαν εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων τῶν Σέρβων καὶ γενικώτερον τῶν Συμμάχων ἀποδείχηκαν ὅτι εἶναι μιὰ ἄγρια φυλὴ χωρὶς καὶ τὸν ἐλάχιστον πολιτισμὸν καὶ ἀνθρωπισμόν.

Πανηγύρισαν μὲ ἔξαλλο ἐνθουσιασμὸ κάθε φασιστικὴ νίκη κατὰ τῶν ἐλευθέρων λαῶν ὡς θρίαμβο δικό τους καὶ ἡ Ἑλλάδα μας κατάχλωμη συντριμμένη ὑλικὰ, μὲ τὶς σάρκες της αἱματωμένες, μὲ πληγὲς βαθειὰ ἀνοιχτὲς ἀπό τὰ βαρειὰ χτυπήματα δύο πανισχύρων αὐτοκρατοριῶν ἐδέχθη ἀπείρους ἐξευτελισμοὺς καὶ ἀμέτρητες ταπεινώσεις ἀπὸ τοὺς ἀσπροσκούφηδες Διάπηδες.

Ὕστερα ἀπό τὸ ξεψύχισμα τοῦ φασισμοῦ ἄλλαξαν στολὴ καὶ ἐν ὀνόματι ἀνυπάρκτου ἀγῶνα ἀντιστάσεως καὶ μὲ τὴν εὐλογίαν νέου αὐθέντου συνεχίζουν τὶς φρικαλεότητες εἰς βάρος τοῦ ἄμοιρου καὶ ἀδούλωτου Βορ)τικοῦ λαοῦ.

Ἦλθεν ὅμως ὁ καιρὸς διά νά τοὺς δειχθῆ ὅτι ἡ ὑπομονὴ τῶν Βορ)τῶν ἔχει τὰ ὅριά της καὶ ὅτι ἡ ἀνοχὴ μας ἔχει ἀποθρασύνη τὴν κλίκα τοῦ Ἐμβὲρ Χότζα ποὺ μὲ φανατισμὸ ἐργάζεται διά τὸ ξεκλήρισμα τοῦ Βορ)κοῦ λαοῦ μὲ τὰ ἀκατανόμαστα μαρτύρια ποὺ διαπράττονται εἰς βάρος του τὸν τελευταῖο καιρό.

Ἡ νεοφασιστὴ κλίκα τοῦ Ἐμβὲρ ἔχει ἀποχαλινωθῆ καὶ πιστεύει ὅτι ὁ καιρὸς τῆς Ἰταλοκρατίας δὲν ἔχει περάσει ἀκόμα. Παρασυρμένοι οἱ Ἀλβανοὶ, τὶς οἶδε ἀπό ποιὲς παραισθήσεις διά φανταστικὲς φιλίες καὶ συμμαχίες δὲν παραλείπουν εὐκαιρία διά νά φανοῦν ἀμείλικτοι ἐχθροὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ διῶκται τῶν Βορ)τῶν ἐνῶ οἱ Ἕλληνες παρ' ὅλο τὸ δίκαιό τους ἔχουν δειχθῆ ἀνεκτικοὶ.

Ἡ ἀνοχὴ ὅμως αὐτὴ τοὺς ἔχει τυφλώσει ὁλότελα καὶ συνεχίζουν μὲ περισσοτέραν ἔντασιν τὸν ἀφελληνισμὸν τῆς Β' Ἠπείρου, τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ τόπου ποὺ ὅλοι οἱ λαοὶ εἶδαν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸν γνώριμον καὶ αἰώνιον ρόλον τους νὰ ἀποθεώνωνται καὶ νὰ ξαναζωντανεύουν τὸν ὑπέρ πάντων ἀγῶνα τους κατὰ τὸ 1940.

Διότι ἀπ' ἐκεῖ ἐξεπέμφη τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας ποὺ μὲ τὶς ζωογόνους ἀκτῖνες του διέλυσε τὸ σκότος τῆς δουλείας καὶ ἐξεδίωξε ἀπό τὶς ψυχὲς τῶν λαῶν τὴν φασιστικὴν φοβίαν.

Οἱ Ἀλβανοὶ μὲ τοὺς ἀηλεεῖς διωγμοὺς καὶ τὶς πιέσεις ποὺ ἐφαρμόζουν εἰς βάρος τοῦ Βορ)κοῦ Ἑλληνικοῦ καταπατοῦν κάθε δικαιοσύνη, κάθε ἀρετὴ, κάθε ἀνθρωπισμὸ καὶ κάθε συμφωνία καὶ διακήρυξι τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν περὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῆς ἰσοτιμίας, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας ὅλων τῶν μικρῶν καὶ ὑποδούλων λαῶν καὶ μὲ τὴν τακτικὴ τους προσπαθοῦν καὶ πάλιν αἱματοκυλήσουν τὴν πολύπαθη αὐτὴ περιοχὴ τῶν Βαλκανίων.

Δι' αὐτὸ ἡμεῖς οἱ Βορ)ται ζητοῦμε τὴν ἐπέμβασι τῶν Διεθνῶν ὀργανισμῶν καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀπὸ διεθνῆ στρατεύματα διὰ νὰ σταματήση ἡ θηριωδία τῶν Ἀλβανῶν καὶ διὰ νὰ ἀπονείμουν στοιχειώδη δικαιοσύνη εἰς ἕνα ἀγωνιζόμενον λαὸν πρὸς κατάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του. Τὰ συμφέροντα τῆς εἰρήνης ἀπαιτοῦν ν' ἀφήσουν οἱ δῆθεν μεγάλοι σύμμαχοι κατὰ μέρος τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν περιστάσεων ποὺ ἔχουν μεταχειρισθῆ μέχρι σήμερον σὲ τέτοιες περιπτώσεις καὶ νά προσδοῦν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Βορ)κοῦ ζητήματος ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον κ γιατὶ ἡ ὑπομονὴ τῶν καταπιεζομένων ἔχει τὰ ὅριά της.

Ὁ μικρὸς αὐτὸς Βορ)κος χῶρος εἶναι ἀρκετὸς διά νά γίνη ὁ ναὸς ὅπου θὰ ἱερουργήση ἡ ψυχὴ ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους. Ἐκεῖ ὑπάρχουν χιλιάδες χιλιάδων πτωχικοὶ σταυροὶ, σταυροὶ Ἑλλήνων ἡρώων καὶ μαρτύρων ποὺ προσμένουν τὴν ἑλληνικὴ νεότητα νά ἀνάψη μὲ τὸν πυρσὸν τῆς ἐλευθεοίας τὴν σβησμένη καν δύλα ἀπό τὴν ἀλβανικὴν δουλεία.

Ἡ Β. Ἤπειρος εἶναι ὁ τάφος τοῦ Ἀγνώστου Σπραταιώτου τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ ὁποίου θεματοφύλαξ εἶναι ἡ Ἑλλὰς καὶ τοῦ ὁποίου τὴν φρούρησιν μόνον αὐτὴ δικαιοῦται νά ἀναλάβη. Δι' αὐτὸ ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ὀφειλέτης πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὲπει νά τῆς ἀποδοθῆ ἡ Βόρειος Ἤπειρος, ἄλλως τὰ ἴδια της τὰ τέκνα καὶ διά μίαν ἀκόμη φορὰν θὰ ἀγωνισθοῦν νά φέουν τὴν ἐλευθεοίαν καὶ νά διαλύσουν τὸ πυκνό σκοτάδι τῆς ἀλβανικῆς δουλείας εἰς τὴν μαρτυρικὴν αὐτὴ Ἑλληνικὴν γωνίαν.

Η ΧΗΡΕΥΟΥΣΑ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ Κ.Κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Κατέστη πλέον πανελλήνιος ἡ ἀπαίτησις ὅπως ἡ κενὴ Μητροπολιτικὴ θέσις Ἰωαννίνων πληρωθῆ διὰ τοῦ ἀξίου δραστηρίου καὶ μορφωμένου ἡγέτου τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος. Διὸ καὶ τὴν ὑποψηφιότητά του ἐδέχθησαν μὲ ἀνακούφισιν, ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ ἐνθουσιασμὸν οἱ Ἠπειρῶται—ἐλεύθεροι καὶ καὶ ἀλύτρωτοι—ἀλλὰ καὶ σημαίνοντες παράγοντες καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Δεσπότης τῶν σκλάβων ἀδελφῶν μας, ὁπότης τῆς μιᾶς ἀδιαιρέτου Ἠπείρου, τυγχάνει πτυχιοῦχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης καὶ τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐπὶ πλέον κατηρτισμένος ἐγκυκλοπαιδικῶς καὶ μὲ εὐρυμάθειαν μεγάλην καὶ γνώστης τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς Ἰταλικῆς καὶ Ἀλβανικῆς γλώσσης, κατέχει ἰδιαιτέραν θέσιν εἰς τὴν θησκευτικὴν καὶ πνευματικὴν χορείαν τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν πολλῷ δὲ μᾶλλον τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ.

Κατὰ τὴν 10ετῆ ὑπηρεσίαν εἰς Κορυτσᾶν ὡς καθηγητὴς—Ἱεροκῆρυξ ἔδρασεν λαμπρῶς εἰς τὸν Ἐθνικοθρησκευτικὸν τομέα. Ὁπότε κατὰ τὴν κατάρρευσιν ἠναγκάσθη νά παραμείνη εἰς Ἑλλάδα, ἀναλαβὼν τὴν ἡγεσίαν τοῦ συνεχιζομένου ἱεροῦ ἀγῶνος. Συνεπῶς τὰ ἡγετικά του προσόντα, ἡ προσωπικότης του καὶ οἱ λόγοι ἐθνικῆς σκοπιμότητος, ἐπιβάλλουν τὴν τοποθέτησίν του εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἑνιαας Εὐάνδρου.

Τὰ προσόντα τοῦ ὑποψηφίου Ἱεράρχου, παρέχουν τὴν ἐγγύησιν διότι ὡς ἐθνικὸς ἀγωνιστὴς πρωταστατῶν εἰς ἐθνικοὺς ἀγῶνας μετὰ ζηλευτῆς δραστηριότητος καὶ πατριωτικοῦ παλμοῦ θά φέρη εἰς εὐτυχὲς πέρας τὴν μεγάλην του ἀποστολὴν.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Β. Ἠπείρου κυρίως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀποβλέπουν καὶ ἐξ αὐτῆς ἀντλοῦν παραμυθίαν, ὑπομονὴν, ἐλπίδα καὶ θάρρος, ἵνα ἐν τῇ παρατάσει τοῦ μαρτυρίου των ἀπολαύσουν ἐν τέλει τὰ ἀγαθὰ τῆς Ἑνώσεως.

Τέκνον τῆς Ἠπείου γνήσιον, φιλάνθρωπος, ἠπίου χαρακτῆρος, στοργικὸς πατήρ, θά συνεχίση τὴν παράδοσιν τοῦ ἀξίου Προκαθημένου εἰς τὸν ἱστορικὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον, ἀναπτερώνων διά τῆς προσωπικῆς του ἀκτινοβολίας τὸ ἠθικὸν τῶν δεινῶς δοκιμαζομένων σκλάβων, τῶν προσφύγων καὶ τῶν ἐλευθέρων πνευματικῶν τέκνων του καθιστῶν θερμουργὸν ἑστίαν καὶ ἐξορμητήριον τὴν Μητρόπολίν του. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρνυροκάστρου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θά διοικήση ὑποδειγματικῶς σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τοὺς νόμους καὶ τὴν συνείδησιν ὡς ἀντάξιος συνεχιστὴς κοπιῶν ὑψηλὰ τὸ νόητον τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία λόγω ἐξαιρέτων προσόντων του ἐνεπιστεύθη εἰς χεῖρας του τὴν διοίκησιν τῆς Β. Ἠπείρου πρὶν τοῦ πολέμου. Ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν τὴν ἀποστολὴν τῆς ἰδίας Ἑλλάδος

Συνεχῶς πολεμούμενος, τότε, ἐπολέμει σθεναρῶς καὶ ἀγογγύστως καὶ ἐνίκησε ἀποσπάσας τὸν θαυμασμὸν εἰς ὁλόκληρον ἄνισον ἀγῶνα.

Εἶς τὸ δίκαιον αὐτὸ αἴτημα τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Λαοῦ συμπαραστάμεθα ἅπαντες παρέχοντες ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξιν.

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1913
17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1914

Οἱ ἐφιαλτικὲς ἡμέρες τῆς δουλείας σκληρὲς διαβαίνουν στὴν λαγοκιμισμένη πολιτεία τῶν θρύλων. Ἐπάνω ἀπό τὰ ἐρείπια, τὰ ὁποῖα σώριασε ἡ πέντε αἰώνων σκλαβιά, ἡ πίκρα καὶ ὁ θρῆνος ἔστησαν θρόνο ματωμένο. Πνιγμένη στὸ κόκκινο ὑγρὸ τῆς ζωῆς, ἡ φωνὴ ἀναβαίνει σατανικὴ μορφὴ πάνω ἀπὸ τὰ καλντερίμια τῆς Ἠπειρωτικῆς πρωτευούσης, ποὺ πάνωθέ της ἀπειλητικὸ πλανιέται τὸ φάσμα τῆς ἐρήμωσης. Λὲς καὶ ἡ μοῖρα τῶν Ἠπειρωτῶν συμμάχησε προδοτικὰ μὲ τὸν ὀδυνηρὸ θάνατο καὶ βιολογικὸ ἐξαφανισμὸ τῆς ἀγέρασης φυλῆς. Στοιχειὰ καὶ βράχοι, βαστῶντας στὸ μέτωπό τους ἠμισέληνα φανταχερά, ἀπάνθρωπα, βίαια, ἄδικα καὶ αὐθαίρετα, συναγωνίζονται εἰς τὸν παντελῆ χαμὸ τῶν ραγιάδων. Αἰχμὲς ἀλύγιστες, ἄφθαρτες, τὰ ὠχυρωματικὰ ἔργα, ἀνοίγουν τὰ φοβερὰ στόματά των, γιά νά δεχθοῦν ἀνυπεράσπιστους δούλους. Καὶ ἡ σκιὰ τοῦ Μιναρέ τῆς ψεύτικῆς ὑπεροχῆς, χαϊδοβολᾶ σκοτεινιασμένες τῶν βαρβάρων συνειδήσεις ἐνῶ τὰ κτυπήματα τῶν συνέργων τῆς δῆθεν ἐξησφαλισμένης νίκης των συνοδεύουν κλαψιάρικα τὰ ἀσκὲρια τοῦ ἀσύνταχτου τοῦ κενοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου. Λίνα φῶτα, τυλιγμένα στὸ τοῦλι τῆς περασμένης ἀντάρας, σχηματίζουν γύρω τους φωτοστέφανα ἀχτινοβόλα.!.... Πάραμονὲς τῆς ἀλώσεως! Τὰ κανόνια στρογγυλοκάθονται νεοὶ στὶς βάσεις των ἕτοιμα νά ξεράσουν μὲ βόγγο τὸ ἀτσαλένιο βάρος, ποὺ λυσσασμένο αὐτὸ, θὰ διαλύση φρικωδέστατα Ἑλληνοχριστιανοὺς.

Πολεμικὸς ὀργασμὸς σ' ὅλες τὶς ἐχθρικὲς μας γραμμὲς. Μιὰ ἐρυθρὰ ἀνταύγεια τοῦ πλησιάζοντος μακελλειοῦ φωτίζει ἀνατριχιαστικὰ τῶν δήμιον ὄψεις συχαμερές. Παράλληλα ὅμως καὶ τὰ παινεμένα Γιάννενα, τὰ πνευματικὰ Γιάννενα καὶ τὰ Γιάννενα τῆς παλληκαριᾶς, καὶ τῆς λεβεντοσύνης ἑτοιμάζονται γιὰ τὴν νέα ἐποποιία γιὰ τὴν ἐξόρμησι, ποὺ ἀποτελεῖ συνέχιση πολεμικῶν Βυζαντινῶν θριάμβων.

Οἱ ὑπόδουλοι πλέον σηκώνουν τὸ κεφάλι τους, ἐνῶ τὰ στήθεια των φλογίζει ἀκράτητη ἡ ἐλευθεριά. Τοὺς ὁδηγεῖ ἡ μέθη γιὰ τὴν κερδισμένη νίκη, σέ νέους σταθμοὺς ἀσύλληπτων κατορθωμάτων καὶ νεοελληνικῶν ἐπῶν. Ἀριθμητικὰ ἄνισοι, ἡ τιτάνεια πάλη, στέλνει κρυφὸ μήνυμα ἀλλά καὶ διάτορη κραυγὴ ἀγανάκτησης στοὺς ἐνδοξοῦντες πολεμιστὰς μας. Τὸ πανηγύρι τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀθανασίας, φθάνει θορυβῶδικο στὰ ὀχυρὰ μὲ τὸν ἀσύγκριτο ἡρωϊσμό. Ὅλοι οἱ Ρωμιοὶ θὰ ἀναμετρηθοῦν στὴν πιὸ ὠχρωμένη τοποθεσία τῶν Βαλκανίων, στὸ Μπιζάνι. Ἀπόρθητο, γίγας ἐκεῖνο, ἀνεμίζει ὀθωμανικὰ μπαϊράκια καὶ ὁ μολυσμένος ἀπό τὰ γνῶτα ἀέρας φέρνει ἀκατανόμαστες βρισιὲς καὶ βλασφήμιες.

Ὅμως ὁ ἱστορικὸς δρόμος τῆς Ἠπειρωτικῆς παράδοσης θὰ συνεχισθῆ καὶ ἀπτόητος ὁ τσολιᾶς μας θὰ σκαρφαλώση στὰ βράχια γιὰ τὴν κατάληψί τους. Ὁραματίζονται οἱ μελλοθάνατοι στὴν ἔφοδο, τὴν ἀβεβαιότητα τῆς μάχης, ὡς ποὸς τὸ ἂν ζήσουν ἢ ὄχι, τὴν ἀστείρωτη τοῦ Γένους μας φαντασιωνὴ καὶ σμίγουν σ' αὐτὴ τὰ ἔθνικὰ πεπρωμένα καὶ τὶς λαχταριστὲς ποσσδοκίες.... Ἐφιαλτικὴ γαλήνη. Σιωπὴ ἀπολιθωμένη πρὸ τῆς γιγαντομαχίας.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

ἡ ΣΚΟΠΙΑ μας

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ 15η ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων εὑρίσκει τὴν θρυλικὴν Ἠπειρωτικὴν πρωτεύουσαν νά πλέη εἰς γαλανόλευκον χείμαρρον καὶ νὰ δονεῖται ἡ ἐορταστικὴ ἀτμόσφαιρά της, ἀπὸ θούρια καὶ ἐπινίκεια. Ἡ ἐδῶ ἄφιξις τῶν Α.Α.Μ.Μ. τῶν Βασιλέων προσδίδει μεγαλόπρεπον χαρακτῆρα, ἐνισχύει τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ δεικνύει τὴν ἱστορικὴν διαδοχὴν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, εἰς τὴν κατάκτησιν νέων δαφνῶν κα εὐρυτέρων ἐθνικῶν διεκδικήσεων. Ἡ παρουσία τῶν Βασιλέων μας, εὐχόμεθα πάντοτε νὰ λαμπρύνη τὴν ἐπέτειον τὶς ἀλώσεως τῆς ἀκριτικῆς πολιτείας, ἥτις δέον νά γίνη πρωτεύουσα τῆς μιᾶς Ἠπείρου. Μέσα εἰς τὴν παλλαϊκὴν συμμετοχὴν καὶ τὴν πανεθνικὴν χαρὰν, ἡ νότα τῆς θλίψεως καὶ πάλιν θὰ διαπεράση τὰς καρδίας τῶν ἑορταστῶν καὶ πολὺ τῶν προσφύγων καὶ τῶν δούλων.

Οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες ὀρκίζονται σήμερα εἰς τοὺς πεσόντας Μπιζανομάχους τὸ ταχύτερον νά ἐπεκτείνουν πρὸς τὰ Βόρεια τὴν τιτανομαχίαν τῶν ἡρωϊκῶν πολεμιστῶν τοῦ 1912 —13.

Ο ΝΕΟΣΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ χηρεύων θρόνος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δέον τὸ ταχύτερον νὰ πληρωθῆ. Ἐκπληροῖ σκοπὸν ὕψιστον, ἐξικνούμενον καὶ μέχρι τῆς τελευταίας καλύβης τῆς δούλης Πατρίδος. Νὰ ὑποδειχθῆ λοιπὸν ὁ ἄξιος, ἵνα συνεχίση τὴν πνευματικὴ παράδοσιν καὶ κατευθύνη τὸν ἱερὸν ἀγῶνα πρὸς τὴν τελικὴν ἕνωσιν. Μορφωμένος ἀλλὰ καὶ ἀγωνιστής. Διὰ λόγους ἱστορικοὺς, ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἐθνικοὺς ὁ ἱεράρχης νὰ εἶναι γηγενὴς, τῆς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου Ἠπείρου τέκνου.

ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗ

Ὡς Μητροπολίτης Ἰωαννίνων νὰ τοποθετηθῆ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀργυροκάστρου κ.κ. Παντελεήμων. Μὲ Ἠπειρωτισμὸν 100% γνήσιον μὲ ἀρίστην ἐκκλησιαστικὴν καὶ θεολογικὴν κατάρτισιν νομικὸς ἡγέτης τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ἀγῶνος ἐνδεικνυται. Νὰ πρυτανεύση πρέπει ἡ ἀξία καὶ ἡ ἱκανότης καὶ οὐχὶ ἄλλοι παράγοντες βεβηλοῦντες τὴν ἱεροότητα τοῦ σκοποῦ. Τὸ Πανελλήνιον μετὰ βαθυτάτης ἱκανοποιήσεως ἐπληροφορήθη τὴν προβαλλομένην ὑποψηφιότητα τοῦ Μητροπολίτου Ἀρκυροκάστρου. Μὲ τὴν ἐκλογὴν του ἐξασφαλίζομεν τὰ χύτερον τὴν προώθησιν τοῦ Βορ)κοῦ ζητήματος.

ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ

Τὰ Ἰωάννινα ὡς πρωτεύουσα τῆς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου Ἠπείρου θὰ ἐκπληρώσουν τὸν σκοπόν τους διὰ τοῦ Μητροπολίτου. Διότι οὗτος θὰ εὑρισκεται πλησίον τοῦ ἀποκοπέντος καὶ δεινῶς χειμαζομένου τμήματοῦ του. Διὰ παντὸς δέ ἑλληνοχριστιανικοῦ μέσου θὰ φέρη εἰς αἴσιον πέρας καὶ ἐθνικὸν ὠφέλιμον τέλος, τὴν μεγάλην του ἀποστολήν.

Κυρίως λοιπὸν, δι' ἐθνικοὺς λόγους ἐπιβάλλεται ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως διὰ τοῦ κ.κ. Παντελεήμονος. Πιστεύομεν πῶς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον θὰ κυριαρχήση ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς συμφεροντολογικοῦ ὑπολογισμοῦ.

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΧΕΙΡΑΨΙΑΙ

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἀποικιοκράτου Λόϋντ καὶ τῆς ἀκολουθίας του κ. σὲρ Χιοῦ Φουτ ὑπῆρξεν εἰκονική, κενὴ, ἄνευ ἀξίας, σύρουσα ὀπισθέν της σατανικὰ σχέδια, ὑπὸ τὸ πρόσχημα συνεννοήσεων καὶ αὐτῶν βεβαίως χωρὶς συγκεκριμένες προτάσεις.

Βεβαίως δὲν τὸν προσεκαλέσαμεν. Μᾶς ἔκαμεν ὅμως τὴν τιμὴν νά μᾶς ἐπισκεφθῆ μὲ διαθέσεις δῆθεν πρωτοβουλίας, διά μίαν διευθέτησιν.

Αἱ διεξαχθεῖσαι συνομιλίαι ἀπέδειξαν τὴν ἀδυναμίαν τῶν Τούρκων οἵτινες καθοδηγοῦνται καὶ τοὺς ἐλιγμοὺς των ἐξικνουμένους μέχρι ἐκβιασμοῦ.

Ἡ Ἑλλάδα ἐμμένει εἰς τὴν αὐτοδιάθεσιν καὶ μόνον καὶ αὐτὸ ἔπρεπε νά ἦτο τὸ οὐσιῶδες θέμα. Ἀλλά καὶ ἡ φιλόφρον ἐπίσκεψις δείχνει ὅτι τῶν Ἐγγλέζων μπῆκαν ψύλλοι εἰς τὰ αὐτιά των καὶ μὲ τὴν παρουσίαν των δὲν προσφέρουν τίποτε εἰ μὴ μόνο παρέτεινον τὸ ἀδιάξεδον κατ' αὐτοὺς ἀντί ἔστω νά ἀμβλύνουν τὴν κατάστασιν ἐκρυθμον οὖσαν. Ἀντὶ νὰ χαλαρώσουν τὰ μέτρα των ἔφθασαν νά βάλουν τοὺς Τούρκους καὶ Κυπρίους διά νά ἀλληλοφαγώνονται καὶ αὐτοὶ νὰ κυβεργοῦν, τὸν διαμελισμὸν τῶν ἀποκλείουν. Αὐτοδιάθεσιν δὲν ἀποφασίζουν. Δι' αὐτὸ καὶ οἱ λόρδοι καὶ οἱ δερβίσιδες θέλαν καὶ θά τοὺς δοθῆ ἕνα λάκτισμα, διότι κατὰ τὴν παροιμίαν «ὁ γαϊδουρὶα μάλωσαν σε ξένη ἀχυρώνα».

Ὁ ἀγὼν θὰ συνεχισθῆ. Θὰ διεκδικήσωμεν τὴν αὐτοδιάθεσιν τοῦ Λαοῦ— μοιρολογεῖ γι' αὐτοὺς, ξεσπώντας σ' ἀφρισμοὺς. Ἀπέναντι ἡ θάλασσα τους μαγεύει μὲ γαλάζιους ὁρίζοντισμοὺς καὶ πάνωθέ τους ἀπειλητικὰ ἡ Λοῦκατρα τοὺς στέλλει λευκοὺς χαιρετισμοὺς.....

Τὰ ἀρδευτικὰ καὶ ἀποχετευτικὰ ἔργα συνεχίζονται μὲ ξένες πλάτες τῶν Ἑλλήνων ποὺ στοιχειώνουν σ' αὐτὰ, τὰ βαλτονέρια μὲ τὶς αὐλακιές. Κλεφτὰ κάτι ψιθυρίζουν καὶ βουτιοῦνται νερά, στὸ ἀνασήκωμα τοῦ κασιᾶ, πέρα στὴ γαλανὴ εὐτυχία τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ οὐρανοῦ. Δώδεκα ὧρες δουλιά. Ἀνάπαυσις μόνον 15'. Νὰ μιλήσουν τοὺς ἀπαγορεύεται... Γιά φαγητὸ ζουμὶ νεροποιότατος καὶ τίποτε ἄλλο. Κυττοῦν ... Τί ἄλλο νὰ κάνουν; Κάθονται στὶς λεῦκες τοῦ μεγάλου χαντακιοῦ.

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠ' ΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

ΜΙΧΟΣ ΒΡΑΝΟΣ

Βαριὰ ἔτριξε ἡ πόρτα τῆς ὑπόγειας φυλακῆς τῆς Αὐλῶνος καὶ μὲ μιᾶς ρίχτηκε ἕνα τσοῦρμο ἀπὸ αἰχμαλώτους στρατιῶτες μας, πάνω σ' ἄλλους κρατούμενους σκλάβους μας. Τσουβαλιαστοὶ ὅλοι τους ψαχούλευαν στὴ νύχτα. Κάτι σὰν μοῦχλα, ἀνυπόφορη βόχα πνιγηρὴ ἀτμόσφαιρα κ' ἀνάσες ἀριὲς καὶ βόγγοι πολλοὶ ἐκεῖ. . .Ὁ παλαιότερος ἀπ' ὅλους ὁ Μῖχος Βράνος τοὺς καλωσώρισε. Καὶ γιὰ ἀντιχαρέτισμα στάθηκε ἡ ἀφὴ καὶ τὸ ἄκουσμα στὸ πνιγηρὸ σκοτάδι. Μιὰ μόνο σχισμὴ ψηλὰ στὸ βορεινὸ ντουβάρι ἔφερνε συριχτὸ τὸν χειμωνιάτικο ἄνεμο κι' ἀπ' αὐτὴ ἀγνάντευαν τὴν καπνοδόχο τῶν Γραφείων τῆς φυλακῆς. Περνῶντας ἀπὸ τὰ φωτισμένα παράθυρα τῆς σόμπας ὁ καπνὸς ἔφχιανε στεφάνια ἄσπρα μιὰ στιγμὴ, γιὰ νὰ χαθοῦνε μαῦρα στὸ σκοτάδι.

Ὀλοζώντανη, κάπως ἄλλοι ὡτικὴ ἀντήχησε στὴν ἐφιαλτικὴ σιωπὴ τοῦ Βράνου ἡ φωνὴ: Ἀδέλφια μου!. Καλῶς ἤλθατε!... ἐδῶ... στὴν κόλασι ποὺ ζοῦμε. . . Σᾶς εὔχομαι καὶ τὸ διαισθάνομαι πῶς κάποτε θὰ πᾶτε στὴν Πατρίδα!.. ἐνῶ . . ἐγὼ. . . ἀδέλφια μου. . . κουράγιο. . . προσευχὴ καὶ θὰ νικήσωμε. ὅ,τι μποροῦμε στὰ μας βάνουν γιὰ τὸ χαιρὸ μας!. . . Ἔτσι ἐμψυχώνει δώδεκα χρόνια τώρα κάθε δικό μας. Κανεὶς δὲν ἀποκρίθηκε γιατὶ μέσα τους ριζοβολοῦσε θαρρετὰ ἡ ἐλπίδα καὶ κανεὶς δὲν τὸν εἶδε πῶς συμμαζεύτηκε στὰ τσόλια του. Μὲ τὴν ἀφορμὴ τῆς νέας του γνωριμίας ὁ Μῖχος γυρνᾶ, μ' ὅλο τὸ ἀποκάμωμά του, ποσοκυνηγὴς στοὺς Βουλλισφᾶτες. Ἔνα κεφαλοχῶρι ἀπέναντι στὴν Κακαβιὰ. Ἐκεῖ γεννήθηκε καὶ δασκάλεψε δώδεκα χρόνια.

Μὲ τὴ γυναῖκα του ζοῦσε καὶ μὲ τὰ παιδιὰ του καὶ μὲ τὴν ἰδέα νὰ δῆ λεύθερο τὸ ρημαγμένο τόπο. Γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ πάλευε ὅσο καὶ ὅπως μποροῦσε.

Στὸ ἔμπα ὅμως τοῦ Λεκέμβρη τῆς μαύρης χρονιᾶς του 1946 καὶ μετὰ ἀπὸ τὶς ποῶτες Ἀλβανικὲς ἐκλογὲς, ἦλθε ἡ Σιγκουρίμι καὶ τὸν ἄσπαξε. Λόχος ὁλόκληρος κύκλωσε τὸ σπιτικὸ του. Ν' ἀντισταθῆ δὲν μποροῦσε. . . . .

Ἔκτοτε δώδεκα χρόνια διαβῆκαν. Ὡς τώρα ποὺ πάτησε τὰ 46 ἔτη δὲν ξέρει ἂν ζῆ κανεὶς δικός του, κι' ἂν ζῆ, ποὺ βρίσκεται. Γνώρισε ὅμως ὅλα τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως καὶ κυρίως τοῦ

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΑΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ὁλόφωτος ἡ χθεσινὴ ἡμέρα. Ὁ Φαέθων μετὰ τὴν προχθεσινὴν κακοκαιρίαν ἡ ὁποία ἐματαίωσε τρισάγια καὶ τελετάς, ηὐδόκησε χθὲς νὰ ἐμφανισθῇ καλόβουλος, εὐεργετικὸς καὶ πρόθυμος ν' αὐξήσῃ μὲ τὰς λευκοχρύσους ἀκτῖνας του καὶ τὴν θαλπωρὴν του τὴν λαμπρότητα τῆς χθεσινῆς ἱστορικῆς ἐπετείου ἑνὸς ἐκ τῶν σημαντικωτάτων πολεμικῶν γεγονότων τῆς λαμπρᾶς γούσης πεντηκονταετίας, τὰς ἑορτὰς τῆς ὁποίας προανήγγειλαν τὰ ἐμβατήρια τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀφιχθείσης Μουσικῆς τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς καὶ τῆς τοῦ Δήμου, αἱ ὁποῖαι περιῆλθον τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς τῆς πόλεως, σκορπίζουσαι τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαράν, ἀνὰ ὁλόκληρον τὴν πόλιν οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας ἑνωρὶς ἔσπευσαν νὰ καταλάβουν θέσεις ὅπου ὑπεδεικνύετο διὰ νὰ μετάσχουν τοῦ ἑορτασμοῦ. Ἐξ ἄλλου τμήματα στρατοῦ παρετάχθησαν πρὸς ἀπονομὴν τιμῶν κατ' ἀντιζυγίαν ἀπὸ τῆς Πλατείας Κωνσταντίνου τοῦ Ἑλευθερωτοῦ διὰ τῶν ὁδῶν Ἀβέρωφ καὶ Μητροπόλεως, μέχρι τοῦ ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ἔμπροσθεν τῆς ἐξωτερικῆς θύρας τοῦ ὁποίου ἦτο παρατεταγμένη ἡ Μουσικὴ τῆς Χωροφυλακῆς παιανίζουσα τὰ καθιερωμένα ἐμβατήρια δι' ἕνα ἕκαστον τῶν ἐπισήμων. Ἀπὸ τῆς 9.30′ δὲ π. μ. ὥρας ἤρχισαν καταφθάνοντες οἱ κατὰ τὸ πρόγραμμα παρακληθέντες νὰ παραστοῦν εἰς τὴν δοξολογίαν, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ ὑφυπουργὸς κ. Ν. Ἀθανασίου καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ βουλευτὴς κ.Κ. Φρόντζος, ὁ Νομαρχῶν κ. Γ. Κέκος, ὁ Νομάρχης Ἄρτης κ. Σερεπίσιος, ὁ κ. Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὸ Δικαστικὸν Σῶμα, οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, οἱ Διευθυνταὶ Τραπεζῶν, ἀξιωματικοί, πρόεδροι Ὀργανώσεων καὶ ἄλλοι.

Τὴν 10 π.μ. καταφθάνουν οἱ Βασιλεῖς, τοὺς ὁποίους ὑποδέχεται εἰς τὴν θύραν τοῦ Ναοῦ κρατῶν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ὁ χοροστατῶν εἰς τὴν δοξολογίαν Σεβασμιώτατος Χριστοφόρος. Οἱ Βασιλεῖς ἀσπάζονται τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἀκολουθοῦντες τὸν προπορευόμενον Ἱεράρχην, φθάνουν εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ ἀνέρχονται ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν τοποθετημένοι δύο θρόνοι.

Ὁ χοροστατῶν Μητροπολίτης εὐλογεῖ τὴν ἔναρξιν τῆς δοξολογίας μὲ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς κ.λ.π.» καὶ ὁ δεξιὸς χορὸς ἀρχίζει ψάλλων τροπάρια καὶ τὴν δοξολογίαν, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τῶν Βασιλέων καὶ τοῦ Διαδόχου. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Δήμαρχος ὁμιλεῖ ἀπὸ χειρογράφου ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ἡμέρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ κ. Δημάρχου κλείει μὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα ὑπὲρ τῶν Βασιλέων.

Η ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως Βασιλεῖς καὶ ἐπίσημοι κατευθύνονται πρὸς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν. Οἱ Βασιλεῖς γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸ Στρατηγεῖον ὁπόθεν μετὰ ἀνάπαυσιν ὀλίγων λεπτῶν, κατέρχονται διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν παρέλασιν, τὴν ὁποίαν ἔσπευσε νὰ παρακολουθήσῃ καὶ πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐνωρὶς καταλάβει τὰ ἑκατέρωθεν τῆς Πλατείας πεζοδρόμια καὶ κοινοὺς χώρους, ἀλλ' ἀκόμα καὶ τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ παράθυρα ὅλων τῶν πέριξ τῆς Κεντρικῆς Πλατείας κτιρίων.

Ἡ παρέλασις, ἀρχίζει τὴν 11 π.μ. ὥραν προπορευομένης τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς. Παρελαύνουν δὲ κατὰ σειρὰν τὰ Σχολεῖα Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῶν σημαιῶν των, ἤτοι τὰ ἐν νέᾳ Δημοτικὰ Σχολεῖα, ἡ Οἰκοκυρικὴ Σχολή, ἡ Ἀγροτικὴ Σχολή, τὸ Οἰκοτροφεῖον Θηλέων, τὸ Μέκκειον Οἰκοτροφεῖον, ἡ Ζωσιμαία Σχολή, τὸ Γυμνάσιον Ἀρρένων, ἡ Ἐμπορικὴ Σχολή, τὸ Γυμνάσιον Θηλέων, τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων, ἡ Σχολὴ Ὑπομηχανικῶν, τὸ Πρότυπον Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀκαδημίας, ἡ Ζωσιμαία Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία, αἱ ὁδηγοί, οἱ Πρόσκοποι, οἱ Ναυτοπρόσκοποι, οἱ ὁπαδοὶ καὶ ἔκλεισαν τὴν παρέλασιν τῆς σπουδαζούσης νεότητος τῆς ἐλπίδος αὐτῆς τοῦ Ἔθνους.

Τὴν Φιλαρμονικὴν τοῦ Δήμου ἀποσυρθεῖσαν ὑπὸ τὰ νεοτικαθιστᾶ ἡ Μουσικὴ τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ ὁποία καὶ προπορεύεται τῶν στρατιωτικῶν Τμημάτων, τὰ ὁποῖα κατέρχονται ἀπὸ τῆς Πλατείας Πύρρου. Πρῶτοι ἐμφανίζονται οἱ ἀγάπηροι, γινόμενοι δεκτοὶ μὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα, οἱ ὁποῖοι καὶ καταλαμβάνουν θέσιν ἔναντι τῶν ἐπισήμων. Ἀκολουθοῦν τὰ δίκυκλα τῆς Ε.Σ.Α., τὸ Πυροβολικόν, οἱ Ὅλμοι ἡ Τ. Ε.Σ.Α. (ὑπηρεσία τηλεπικοινωνιῶν) τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ τέλος ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία.

ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ

Λόγῳ πληθώρας ὕλης ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἑπόμενον ἡ συνέχεια τῆς μελέτης τοῦ «ἀειμνήστου Χρ. Σούλη «Ἐθνολογικὴ σύστασις τῆς Ἠπείρου».

ΒΑΡΒΑΡΟΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἀναδημοσιευόμενον ὡς ἔχει ἀπὸ τὸ «Λαϊκὸν Βῆμα» Ἀργυροκάστρου τῆς 22-12-57 τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα τοῦ ἀναποκριτοῦ» της Χρ. Μπίστριτσα, ἔνθα ἐμφαίνηται ἡ βαρβαρότης καὶ ὁ ἀπανθρωπισμὸς ἐκείνων ποὺ κόπτονται δῆθεν διὰ τὴν ἰσοτιμίαν τῶν φύλων, ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα κατατάσσουν τὰς Βορ)ισσας εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑποζυγίων.

Τὸ κείμενον ἔχει οὕτω:

«Κίνησα νὰ κάμω μιὰ ἐπίσκεψη στὸ γεωργικὸ συνεταιρισμὸν τοῦ Βακαλατιοῦ. Στὸ δρόμο, κοντὰ στὸ χωριὸ, συνάντησα κάπου 35 γυναῖκες ζαλωμένας μὲ καλαμπόκι. Τὶς ρώτησα:

—Ἀπὸ ποῦ εἶστε, συντρόφισσες;

— Ἀπὸ τὸ Βακαλιάτι, ἀπάντησε μιὰ μεσιακὴ γυναίκα.

—Γιὰ ποῦ πηγαίνετε;

— Στὴν κρατικὴ ἀποθήκη, νὰ παραδόσομε τὸ ὑποχρεωτικὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ.

— Καὶ τὸ μεταφέρετε ὅλο ἔτσι;

— Τὶ νὰ κάνομε, ἔτσι ἀποφάσισε ἡ διοίκηση.

— Τὸν πρόεδρο καὶ τὸ λογιστὴ θὰ τοὺς βρῶ τάχα στὸ χωριὸ;

— Μὴ φοβᾶσαι, στὸ καφενεῖο εἶναι καὶ οἱ δυό, ἀτάραχοι ὅλη τὴν ἡμέρα, σὰ νὰ μὴν ἔχουν ἄλλη δουλιά.

Προχώρησα γιὰ τὸ χωριὸ. Κάτω ἀπ' αὐτὸ ὀρθώνεται μιὸ μεγάλη ἀποθήκη στὴν ὁποία ὁ συνεταιρισμὸς κλείνει ὅλα τὰ προϊόντα του. Ἐκεῖ βρῆκα ἴσα μὲ 30 ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ καθάριζαν τὰ ἀστάκια τοῦ καλαμποκιοῦ καὶ τὰ φασούλια ποὺ εἶχαν φυτρώσει στὴν ὑγρασία.

Ἔξω ἀπὸ τὴν ἀποθήκη πολλὲς σανίδες, ψαλίδες καὶ πέτραβα σέπονται στὸν ἥλιο καὶ τὴ βροχὴ. Κι' ἐκεῖ γιὰ τὸν πρόεδρο τὸ λογιστὴ μοῦ ἔδοσαν τὴν ἴδια σύσταση: Βρίσκονται στὸ καφενεῖο. Πραγματικὰ ἐκεῖ τοὺς βρῆκα. Ὁ Σωτήρης Καρκασίνας ὁ πρόεδρος, ἔπαιζε ντόμινο μὲ τὸ ποτήρι γεμάτο ρακί.

Ἐνῶ ὁ λογιστὴς πήγαινε κι' ἔρχονται συχνὰ ἀπ' τὸ σπίτι στὸ καφενεῖο. Ἔχει δυὸ μῆνες ποὺ δὲν ἔπιασε μολυβοκόντυλο στὰ χέρια...»

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος

«Βορειηπειρωτικὸς Ἀγών»

σιν. Ἀφήνουμε τοὺς ἐκβιαμοὺς καὶ ἀνεμένομε τὴν σωφρονιστικὴν δρᾶσιν τῆς Ε.Ο.Κ.Α.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ἡ ἀναφυεῖσα διαίρεσις εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὸ κρισιμώτερον σημεῖον αὐτοῦ, δεικνύει ὅτι αἱ καταχθόνιαι δυνάμεις τῶν ρυμουλκουμένων συμφερόντων ἐργάζονται ἀκαταπεύστως. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ μεγάλη ἔνοχος εἶναι ἡ μικρὰ εἰς τοὺς τρόπους Ἀγγλία, ἡ ὁποία ἄλλοτε προσεταιρίζεται τὸ σφυροδρέπανον τῆς ἰσότητος καὶ ἄλλοτε λατρεύει τὸ Ρωμαϊκὸν «διαίρει καὶ βασίλευε» καὶ . . . ἄλλοτε χαϊδεύει τὰς παρειὰς τῆς Τουρκίας

ΝΙΚΗΦΟΡΟΝ ΤΕΡΜΑ

Ὁ ἀγὼν τοῦ Διγενῆ συνεχίζεται μὲ ἀμείωτον σφοδρότητα.

Ἡ ἔκκλησις τοῦ Μακαρίου ἐθαυματούργησε καὶ οἱ Ἕλληνες γονυπετεῖς ὡρκίσθησαν ποτὲ νὰ μὴ διασπάσουν τὸ μέτωπον τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος. Ἠχηρότατον τῷ ὄντι ράπισμα κατὰ τῶν μηχανορράφων καὶ σατανικῶν Βρεταννῶν καὶ τῶν κακῶς καὶ ἀντεθνικῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων.

Η ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΙΣ

Ὅσον ὅμως καὶ ἂν ὠρύονται — δίκην τσακαλιῶν— οἱ σκυλιότουρκοι, οὐδέποτε θὰ ἐπιτύχουν τὶ. Ζητοῦν — ἐν ὀνόματι τῆς μπαμπεσιᾶς καὶ τῆς ἀνανδρίας, ἐν ὀνόματι τῆς παροιμιώδους Τουρκικῆς αὐθαιρεσίας καὶ τοῦ ἐτσιθελισμοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἀνοχὴν τῶν συμμάχων μας — τὴν διχοτόμησιν ἂν μὴ καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς νήσου ὡς Σουλτανικοῦ κτήματος. Φιρμάνια καὶ κιτάπια Τουρκικῆς προελεύσεως καθὼς καὶ γραμμόφωνα τὰ κλωτσοπατοῦμε ὅπως τοὺς πρέπει.

ΑΝΑΓΚΗ

Ἀλλὰ τὶ νὰ σοῦ κάμουν οἱ κακόμοιροι Τοῦρκοι. Πότε φίλοι καὶ πότε οὐδέτεροι, ρόκα κανίζουν πλαγιαστὰ τὰ δολλάρια τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν ἐλευθερίαν των ποὺ τὴν δανείζουν καὶ τὴν ἀποθηκεύουν κατὰ τὸ συμφέρον των καὶ χωρὶς ποτὲ νὰ χύσουν αἷμα.

Τέτοιους συμμάχους νὰ τοὺς χαίρονται καὶ τὸ ΝΑΤΟ καὶ οἱ Ἀγγλοαμερικάνοι ποὺ τοὺς καλοπιάνουν διὰ νὰ τοὺς ἀπορροφοῦν τὴν ἰκμάδα τους βγάζοντας καὶ τὴν γλῶσσα!

ΟΙ ΕΞΩΜΟΤΑΙ

Ἡ Ἀλβανικὴ ὀργάνωσις «Βάτρα», δρῶσα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοῦ διαβοήτου ἐπισκόπου Φανόλι καλεῖ τοὺς νέους μας νὰ συγκεντρώνονται δι' ἐθνικοθρησκευτικὰς ὁμιλίας καὶ διὰ νὰ ὁμιλοῦν τὴν Ἀλβανικὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν ἐξετόπισεν ἡ Ἀγγλική. Ἄδικα ὅμως τοὺς καλοῦν τοὺς διοικοῦς μας διότι σὰν Ἕλληνες δὲν καθίστανται ἕρμαια καὶ ἀργυρώνητοι δι' ἀντεθνικοὺς σκοποὺς καὶ δὲν ἀκούουν οὔτε ὁμιλοῦν Σκιπετάρικα.

ΙΔΙΟΝ ΔΙ' ΑΥΤΟΥΣ

Μόνον οἱ Ἀλβανοὶ μὲ τὴν ρευστὴν συνείδησιν ἠμπορεῖ νὰ ἀλλάσσουν σὰν τὶς βράκες των τὰ φρονήματα καὶ τὰς πατρίδας. Ἄλλως τε τὸ ἀπέδειξαν. Ἰταλόφιλοι, Γερμανόφιλοι, Ρωσσόφιλοι καμώνονται καὶ διασαλπίζουν ἐθνικὰ ἰδανικὰ καὶ ἀπαιτοῦν ἐδαφικὰς ἐκτάσεις. Ὁποῖος νόθος καὶ γελοῖος πατριωτισμός! Ἡ Ἑλληνικότης θὰ ὑπάρχῃ καὶ μὲ αὐτὴν θὰ γαλοχοῦνται οἱ ἐν τῇ ξένῃ δρῶντες διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος Βορ)ται.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τὸ «Λαϊκὸν Βῆμα» τοῦ Ἀργυροκάστρου Ἑλληνόφωνο νοδργανον τῶν Ἀλβανῶν στέλνει τοὺς ἐθελοντὰς διὰ τῆς βίας νὰ ἐκχερσώνουν θάμνους καὶ δένδρα ἵνα φυτευθῇ ἀμπελὼν, διὰ τοὺς οἰνοποιοὺς τῶν τηρόαννων. Καὶ ἐογάζονται νυχθημερὸν σκλάβοι ποτίζοντες τὴν πάτοιον γῆν μὲ ἱδρῶτα ἄφθονον. Ἕως πότε ὅμως; Ἀλλὰ μέχοι νὰ γίνῃ τὸ κρασὶ, οἱ ἀφέντες καὶ οἱ δυνάσται θὰ ἐξαφανισθοῦν καὶ θὰ τὸ πιοῦν οἱ Ἕλληνες πανηγυρίζοντες τὴν νίκην τῆς ἑνώσεως.

ΟΛΟ ΚΑΙ ΘΕΛΕΙ

Ὁ κ. Χότζα δὲν παραλείπει στιγμὴ ποὺ νὰ μὴν ὑπαινίσσεται τὴν ἑδραίωσιν τῆς Ἑλληνοαλβανικῆς φιλίας. Τὶ θέλει βέβαια ποὸς ἐξωτάτην καὶ μόνον. Ἀλλὰ ἡμεῖς μόνον ὅταν ἐπιλυθῇ τὸ Βορ)κὸν θὰ τείνομεν χεῖραν καλῆς γειτονιάς. Καὶ διὰ νὰ μᾶς καλοπιάσῃ ὑπερασπίζεται τοῦ Κυπριακοῦ. Ὁποία προκλητικότης θρασύτης καὶ ὀξύμωρος σχέσις! Βεβήλωσις καὶ ἰταμὴ ἀδιαντροπιά.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΕΙΣ

Κατέστη ἤδη σαφὲς εἰς τοὺς Μεγάλους Συμμάχους μας, ὅτιἡ μικρὰ Ἀλβανία ἔγινεν ὑπὸ τὴν ἐγκληματικὴν ἀνοχὴν των, ὁρμητήριον τῆς Ρωσσίας. Αἱ ἐπανειλημμέναι ἀναγκαστικαὶ προσγειώσεις ἀεροπλάνων,τῇ συνοδείᾳ Μίγκ, φανερώνουν τοῦτο. Ὁ ἐπικρεμάμενος κίνδυνος εἶναι μεγάλος τόσον διὰ τὰς ὁμόρους χώρας ὅσον καὶ διὰ τὸν δυτικὸν συνοσπισμόν.

ΜΗ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ

Ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κατήγγειλε εἰς τοὺς Μεγάλους τὴν ἵδρυσιν πολεμικῶν βάσεων ἐν Ἀλβανίᾳ, δηλονότι ἀεροδρομίων, ὑποβρυχίων βάσεων κλπ. ἀδρανοῦσαν.

Οὕτω ἠνδρώθη τὸ μειράκιον τῆς Ἀλβανίας καὶ μὲ τὰ ἔξοχα τοῦ ξένου ἀφέντη ἀπειλεῖ, ἐκβιάζει καὶ τρομοκρατεῖ. Δέν θέλαν τότε νὰ μᾶς ἀκούσουν. Ἄς ἀκοῦνε τώρα τοὺς βόμβους τῶν Μίγκ καὶ τῶν πυραύλων ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν των. Καλὸ θὰ τοὺς κάνει ὁ σαλτιμπάγκος τοῦ Ἀνατολικοῦ μπλόκ μὲ τὰς θεαματικὰς του μαριονετικὰς κινήσεις.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΛΕΟΝ

Τὸ σῦρε κι' ἔλα ποὺ σχεδιάζεται εἰς τὴν Ἀμερικὴν μὲ τὴν Ἀλβανίαν πολλὰ μᾶς εἶπε καὶ ποιὸς ξέρει πόσα ἀκόμη, μιὰ καὶ συνεχίζονται αἱ ἀβροφιλοφρονητικαὶ προσεγγίσεις. Ἡ ἀνοχὴ τῆς Ἀμερικῆς ἔφθασε εἰς τὸ κατακόρυφον δι' ἡμᾶς. Ἡ ἐλευθερία ἠμπορεῖ ἐκεῖ εἰς τὴν ὑπερατλαντικὴν δημοκρατίαν νὰ θριαμβεύσῃ ἀλλὰ εἶναι εἰς βάρος μας ὅταν ὑποστηρίζει Ἀλβανικὰς ὀργανώσεις καὶ τὰς χρηματοδοτεῖ διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Ἐὰν εἶναι ἔτσι τότε ποῖα εἶναι ἡ στάση τῶν Η.Π.Α. εἰς τὸν διεξαγόμενον ἐθνικοαπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων καὶ ποία εἰς τὸν Βορειοηπειρωτικὴν τοιοῦτον διὰ τὴν ἐνσωμάτωσιν τῆς δούλης;

Ἡ ἀπάντησις περιττεύει, διότι ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἐξοργιστικὴν στάσιν των ὑποστηρίζοντες ἐχθροὺς καὶ συντρίβοντες φίλους.

Ἀλλὰ καλὴ εἶναι δι' αὐτοὺς καὶ ἡ ὄψιμος συναίσθησις τῆς πραγματικότητος.

ΔΙΑΦΥΓΑΙ

Πότε Ἕλληνες σκλάβοι, πότε Ἀλβανοὶ ἐγκαταλείπουν τὸν Ἀλβανικὸν παράδεισον, διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες ἀλλὰ διατὶ καὶ οἱ αὐτόχθονες τοῦ Μεσαιωνικοῦ κρατιδίου νὰ δυσανασχετοῦν μὲ τὸ πολίτευμά τους καὶ τὴν καθόλου διαβίωσιν; Πρᾶγμα ποὺ ἐξηγεῖται ἁπλῶς. Τὸ τυραννικὸν καθεστὸς τοὺς μὲν ἀντιδρῶν τας ἐντοπίους σωφρωνίζει, ἐουθρῷ τῷ τοόπῳ, τοὺς δὲ ἀθώους σκλάβους ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας.

ΕΩΣ ΠΟΤΕ;

Τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως πληθαίνονται καὶ ἡ εἰς αὐτὰ ζωὴ τῶν κρατουμένων εἶναι ἀνυπόφορος. Νηστεία ὑποχρεωτικὴ, ἀγγαρεία 14)ωρη, ξυλοδαρμὸς καὶ βασανασταὶ, ἐξορία καὶ σατανικὰ μέσα συναγωνίζονται μεταξὺ τους, διὰ νὰ ἐπιφέρουν τὴν μεγαλυτέραν φθορὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου.

Ἀλλὰ ἕως πότε ὅμως; Τὰ ὁμαδικὰ ἐγκλήματα θὰ πληρωθοῦν. Καὶ μάλιστα στὸ πολλαπλάσιο μὲ ὀφιτσιάλους τῶν Τυράννων.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἡ θέλησις ἑνὸς ἀποθανόντος πάντοτε εἶναι σεβαστὴ καὶ ἐκτελεστή. Καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ θέλησις τοῦ ἀοιδίμου Σπυρίδωνος εἶναι: Τὸ μέγαρον τῆς Τραπέζης, τὸ διὰ τὴν βιβλιοθήκην παραχωρηθὲν, νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ δημοσίαν βιβλιοθήκην. Τὰς συνθήκας ἀποσπάσεως τοῦ κτιρίου ἀπὸ τὸν ἀκάματον ἱεράρχην τὰς γνωρίζομεν. Ὥπως ἐπίσης γνωρίζομεν, ὅτι ἡ Ἠπειρωτικὴ πνευματικὴ παράδοσις δέον νὰ συνεχισθῇ.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΟΜΟΙ

Ὁ Σπυρίδων ἄλλως τε ἐπρομηθεύθη χιλιάδας τόμων καὶ ἡ ἐπαινετὴ αὐτὴ πρωτοβουλία του, ἀναγνωρίζεται πανταχόθεν. Τὸ θέμα τότε, ζῶντος τοῦ Δεσπότη ἐμελετήθη πολυπλεύρως καὶ λεπτομερῶς. Ἐγένοντο συσκέψεις καὶ ἀντηλλάγησαν γνῶμαι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἄμεσον καὶ τελεσφόρον. Ἐγένετο τότε λοιπὸν εὐοίωνος ἀπαρχὴ καὶ ἐτέθησαν αἱ βάσεις. Προσθέτοντες τώρα τὰς χιλιάδας τόμων τῆς Ζωσιμαίας καὶ τῆς ἐπικειμένης δωρεᾶς, θὰ κατασταθῶμεν τὴν βιβλιοθήκην μας μίαν τῶν ἀρίστων τῆς ἐπαρχίας.

ΟΧΙ ΤΥΠΟΙ

Καὶ ἡ βιβλιοθήκη αὐτὴ θὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας ἑνὸς Ἠπειρωτικοῦ Πανεπιστημίου. Τὰ περὶ Δημαρχιακοῦ καταστήματος καὶ τὰ παρόμοια παιδιαρίσματα μιᾶς ματαιοδόξου προβολῆς εἰς τὸν Δημαρχιακὸν θῶκον, , δέν μᾶς τιμοῦν, εἰμὴ μόνον τὰ ἔργα μας Ἄς ἀρθῶμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ ἂς παραμερίσωμεν μωρὰς ἐγωϊστικὰς τάσεις πρωτοκαθεδρίας. Οὐχὶ τύπους ἀλλὰ οὐσίαν διὰ νὰ τιμηθοῦν τὰ Γιάννινα. Νὰ ἀνοίξῃ λοιπὸν ἡ βιβλιοθήκη καὶ γρήγορα, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ καθολικὴ θέλησις τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ διότι δι' αὐτὸν τὸν μέγα καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν τὸ μέγαρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐδωρήθη ἢ διὰ νὰ κυριολεκτήσωμεν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὁ Μέγας Ἱεράρχης Σπυρίδων, ὁ σκαπανεὺς τῶν Ἠπειρωτικῶν γραμμάτων, προώρισε τὸ Μέγαρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Διότι ἡ βιβλιοθήκη θὰ ἐπιτελέσῃ ἄριστα τὸν σκοπὸν τῆς πνευματικῆς προόδου τῆς Ἠπείρου διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Μέγας Σπυρίδων ἠργάσθη καὶ ἐφρόντισε καθ' ὅλον τὸν μακρὸν βίον του. Τὰ ἄλλα περιτεύουν. Εἶναι ἔργα ἐφήμερα καὶ ταπεινά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

21 Φεβρουαρίου. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν διάλεξε διὰ τὸ ἀτελείωτον, τὸ μοιραῖον καὶ ἀναπόφευκτον ταξεῖδι του ὁ Ἠπειρώτης διηγηματογράφος καὶ ποιητὴς Χρῆστος Χρηστοβασίλης. Λεβέντης, σταυραϊτὸς τραγουδιστὴς τῆς Ἠπειρωτικῆς ζωῆς καὶ ὁμοφιᾶς καὶ λάτρης τῶν μεγάλων ἰδανικῶν καὶ τῆς τρανῆς Ἰδέας, θέλησε μὲ τοὺς δραματισμοὺς του νὰ γευθῇ τὴν λευθεοιὰ ὁλοκληρωμένη καὶ ὄχι ὅπως οἱ εὐτραφεῖς τυφλοπόντικες τῆς τυφλωμένης μοῖρας καὶ τῶν στενῶν πεπρωμένων. Πάλαψε, νίκησε καὶ σὰ σήμερα ἔσβυσε μέσα στὴν ἐκοηκτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς μεθυσμένης νίκης. Ἔσβυνε χωρὶς νὰ δῇ ἑνωμένη τὴν Ἤπειρο. τοῦ ὑποσχόμεθα, οἱ νέες γεννεὲς. νὰ πραγματοποιήσουν τὸν ἅνιον πόθον τοῦ βάρδου τῆς Ἠπείρου.

ΜΙΧΟΣ ΒΡΑΝΟΣ

οῦ ποὺ μοιάζουν μὲ χέρια ὑψωμένα στὴ λευκὴ δέησι. Μὲ τὸ λαφροκυματισμὰ τους οἱ ἀδειασμένες φωλιὲς — μάτια νοσταλγικὰ δροσιᾶς καὶ ἴσκι ου[illegible] προμηνύουν ἐπάνοδο φτ[illegible]ῶν τραγουδιστῶν. Μὰ τοῦτο θὰ ζοῦν ὡς τότε;

Τὸ βράδυ ἕνα φῶς, μυστηριῶδες φῶς — φῶς τσομπάνη στὶς ράχες— γίνεται ὁδηγὸς ἐνῶ μπρὸς του διαβαίνουν στὸ νυχτερινὸ γυρισμὸ τῶν ἀνθρωποι, κτίσματα καὶ μαῦροι ὄγκοι. . . Πρισμένα τὰ πόδια τοῦ Βράνου, σχισμὲ να, σταλιὰ αἷμα δὲν ἀφίνουν. Στὸ σῶματ οου χορεύει μακάβριά ἡ αὐτοσχέδια λινάτσινη στολή.

Θλιμμένη πορεία. . . Πότε μὲ τοὺς φαντάρους μας, καὶ πότε μὲ ἄλλους. Πάντα ὁ ἴδιος. Ἐμψυχωτὴς γιὰ ὅλους. Τοῦ λένε οἱ Ἀλβανοὶ νὰ κάνει αἴτησι ἀποφυλακίσεως καὶ νὰ βγῇ μὲ μιὰ δήλωσι. Ὄχι! ἀπαντᾶ τὸ παλληκάρι 12 χρονιὲς τώρα. Καὶ φθίνει καὶ ζῇ καὶ τὸν ἱερὸ ἀγῶνα δὲν νοθεύει. Ποιὸς ξέρει τώρα σὲ ποιὰ φυλακὴ παρηγορεῖ καὶ ἐνθαρρύνει, σὰν μύστης τοῦ ἀνθρώπινου δράματος. Ἀτίμητες πράξεις ἑνὸς ἥρωα τῶν Ἀλβανικῶν κατέργων, ποὺ ἂν ζῇ τὸν ὑψώνουν κι' ἂν φονεύτηκε τὸν συνοδεύουν στὴ μεταθανάτια δόξαν του.

ΓΕΩΡΓ. ΒΡΕΛΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελ.)

Τῆς Παμβώτιδος, κύκνος τὸ νησί, φρικιᾶ ἀπό πλεούμενα, ἀπίστων καὶ τὰ σπήλαιά του ἀνοίγονται ἢ στόματα χάροντα ἢ εἴσοδοι Ἠλυσίων. Καὶ τἀγαλαζένια νερὰ τηςκαθρεφτίζουν τρεμάμενα εἴδωλα τζαμιῶν καὶ κονακιῶν, ἐνῶ μυστικὰ φιλιοῦνται οἱ μορφὲς ξεσπαθωμένες μὲ ἥρωες τοῦ ἱστορικοῦ βράχου. Σιγακουστὸ, μόλο στοὺς μνημένους τοῦ ἀγῶνα, φθάνει τὸ νικητήριο σάλπισμα καὶ καρδιοχτυπᾶ ὁ Γιαννιώτης ἀπὸ μιὰ μόλις συγκρατούμενη πολεμικὴ ἰαχή. Γι' αὐτὸ τρέχουν ὅλοι νά βροῦν τὶς καλοφυλαγμένες σημαῖες καὶ νὰ πλημμυρίσουν μὲ τὸ ἀναπέτασμὰ τους ψυχὲς μὲ δόξα τωοινὴ. Οἱ ταϊσμένοι— μέ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια— Ὀσμανλῆδες, στὴν ἀπαράμιλλη σύγκρουση τῶν Γραικῶν λυγίζουν. 21 Φ)ρίου 1913! Ἀκάθεκτη ἐπέλαση καὶ ἀναρρίχηση. Κεραυνοβόλη κατάληψη τοῦ φρουρίου... Ὄρνια κατάμαυρα διαγράφουν μακάβριους κύκλους στὸ «ἄπαρτο» ὀχυρὸ τοῦ Γκόλτς—Πασσᾶ.

*Οἱ Χριστιανοὶ πλέουν συνηχοῦν τς καρδιὲς των στὸ ἴδιο παλμοχτύπημα τοῦ νικητήριου ἄσματος. Ἐλευθερώθη ἡ Ἤπειρος καὶ σύμβολα καὶ ἱστορία συνεχίζουν τὴν προδιαγραμμένη διαδρομὴ τους. Δρίσκος— Καστρίτσα —Ἅγ. Νικόλαος ἀναγαλλιάζουν ξετινάζοντας τὸ ἄγος. Ἡ ἰδὲα φτερουγίζει τρανὴ σε μακρινοὺς τρούλλους γιὰ νὰ θρονιαστῆ καὶ τὸ αἰώνιο πνε